

РЕШЕНИЕ

№ 689

гр. Разград, 20.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИЛВИНА Д. ЙОВЧЕВА

при участието на секретаря ГАЛЯ МАВРОДИНОВА
като разгледа докладваното от СИЛВИНА Д. ЙОВЧЕВА Гражданско дело № 20223330100506 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявените искове са с правно основание чл. 49 вр. с чл. 45 и чл. 86 от ЗЗД.

Постъпила е искова молба от „ВЕТЕКС 4“ ООД с ЕИК 205444331, със седалище и адрес на управление: град *****, представлявано от управителя Г.Н. А. чрез процесуалния му представител адв. Зл. И., срещу „ЖОРО ТРАНС 67“ ЕООД с ЕИК 202569194, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от управителя Г.С.Н., с която се моли съдът да осъди ответника да заплати на ищеца сумата 11 729,89 лева, представляваща щета от неполучена от ДФ „Земеделие“ и МЗХГ държавна помощ по схема за държавна помощ „Помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, използван в първичното селскостопанско производство“, ведно с дължимата лихва от завеждането на иска до окончателното изплащане на исковата сума, както и направените по делото съдебни и деловодни разноски.

Ищецът сочи, че с ответника са в търговски отношения, а именно доставка на горива за дейността им. Твърди, че получава държавна помощ по схема за държавна помощ „Помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, използван в първичното селскостопанско производство“. За тази цел дружеството подало заявление в Общинска служба „Земеделие“ град Разград за държавна помощ по Глава четвърта „а“ от ЗПЗП "Помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, използван в първичното селскостопанско производство за Кампания 2020 г.“ Твърди се, че им била определена индивидуална годишна квота за държавна помощ в размер на 128 691,018 литра. Част от дължимата помощ, а именно за 96 108 литра, била изплатена на два транша. Твърди, че 32 583,018 литра помощ, под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, не им е изплатена. При извършени проверки за установяване на причината за неизплащането установили, че е допусната техническа грешка в дневниците за продажба на доставчика (ответника по делото) относно продажбите на

четири фактури от описа, а именно: № 0000002449/25.03.2019 г.; № 0000002491/02.05.2019 г.; № 0000002540/29.06.2019 г. и № 0000002559/05.07.2019 г. В съставените от ответника фактури, правилно отразени било посочен получател „Ветекс 4“ ООД с ЕИК 205444331, но твърди, че в дневниците за продажбите по данък добавена стойност на ответника те били включени с ЕИК 116007766 на СД „Ветекс-4“. Ищецът уведомил ответника за допуснатата грешка в дневника за продажбите по ДДС. От тяхна страна било подадено заявление за извършване на корекции на дневника за продажби за съответните данъчни периоди в ТД на НАП Варна - офис Разград, но едва на 24.02.2021 г. с вх. № 1520/ 24.02.2021 г. за посочените по-горе фактури. Ищцовото дружество твърди, че след подаване на уведомлението не е направена корекция от тяхна страна. След кореспонденция с Министерството на земеделието, храните и горите ищецът преценил, че вина за неизплащането на дължимата помощ в пълен размер била допуснатата техническа грешка от ответника, тъй като 4 бр. фактури са били изключени от изчислението за определяне на индивидуалната ни квота, като същата била определена на 96108 литра. При повторна проверка в НАП се установило, че при четирите фактури продължавало да има разминаване между идентификационния номер на контрагента в база данни на НАП и посочения от ищеца опис, поради което и индивидуалната квота не била преизчислена и оставала определената 96 108 литра вместо пълния размер от 128 691,018 литра. На запитване на ищеца до МЗХГ, получили отговор на 16.08.2021 г., с който били уведомени, че кампания 2020 г. по схема за държавна помощ под форма на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, използван в първичното селскостопанско производство, вече е приключила и определения за нея бюджет бил разплатен. Отговорили им, че за посочените фактури, за които била отказана компенсация за платения от ищеца акциз, не съответства ЕИК на „ВЕТЕКС 4“ ООД в подадените дневници от дружеството-ответник, а това било важно и необходимо условие да се изплати акциза. Именно това се сочи като причина за завеждане на иска – неполучената държавна помощ по Глава четвърта „а“ от ЗПЗП в размер на 11 729,89 лева, която според ищеца представлява щета за дружеството и за която отговорност следва да носи ответника по настоящото производство.

Ответното дружество изразява становище за допустимост на предявените искове, като моли за тяхното отхвърляне като неоснователни. Не се спори, че между двете страни са налице добри търговски отношения. Преценката на ответника е, че не са отговорни за отказа на ДФ „Земеделие“ и МЗХГ да изплати в пълен размер държавна помощ по схема за държавна помощ „Помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, използван в първичното селскостопанско производство“. Твърди се, че дружеството-ответник са издали четири фактури за продадено гориво с получател - ищцовото дружество, както следват: Фактура № 2449 от 25.03.2019 г., Фактура № 2491 от 02.05.2019 г., Фактура № 2540 от 29.06.2019 г. и Фактура № 2559 от 05.07.2019 г. Тези фактури били осчетоводени в счетоводството на ответника, включени били в дневниците за продажби и СД за съответните данъчни периоди. При отразяване на фактурите в дневниците за продажби обаче, счетоводителят М. С., който обслужвал счетоводно „Жоро Транс 67“ ЕООД, допуснал техническа грешка и вместо „ВЕТЕКС 4“ ООД с ЕИК 205444331 било посочено дружеството праводател СД „Ветекс-4“. След като ответникът бил уведомен за тази грешка, счетоводителят предприел незабавни действия за отстраняването □,

въпреки че ищцовото дружество не посочило срок, в който това следвало да се случи. Със Заявление № 44 от 24.02.2021 година по чл. 126, ал. 3 от ЗДДС счетоводителят С. поискал да бъде извършена в ТД НАП – Варна, офис Разград, корекция на дневниците за продажби на „ЖОРО ТРАНС 67” ЕООД за месеците март 2019, май 2019, юни 2019 и юли 2019 година. Твърди се, че това искане било входирано в НАП на 24.02.2021 година с регистрационен индекс Вх-К 1520/24.02.2021 година съгласно разпоредбата на чл. 102, ал. 1 от ДОПК, даден бил автоматично входящ номер, за което подателят бил уведомен с електронно съобщение. Твърди се, че въпреки своевременното отправено искане за корекция, приходната агенция стигнала до извода, че искането за корекция от година е основателно едва на 02.08.2021 година. Незабавно след получаване на съобщение изх. № ВхК-1520#/02.08.2021 година счетоводителят подал коригиращите справки декларации в ТД на НАП - Варна. По този начин били отстранени несъответствията в подадените справки-декларации по ЗДДС за данъчните периоди: м. март 2019 г., м. май 2019 г., м. юни 2019 г. и за м. юли 2019 г. с номера съответно: СД по ЗДДС за данъчен период м. март 2019 г. с вх. № 17001215556/05.04.2019 г., СД по ЗДДС за данъчен период м. май 2019 г. с вх. №17001221549/07.06.2019 г., СД по ЗДДС за данъчен период м. юни 2019 г. с вх. 17001224472/11.07.2019 г. и СД по ЗДДС за данъчен период м. юли 2019 г. с вх. № 17001228612/13.08.2019 г. Това било извършено след получаване на съобщението на органа по приходите по чл. 103, ал. 1 от ДОПК на 06.08.2021 г. Твърди се, че забавянето във времето се дължи изцяло на действията на НАП и нейните служители. След това 4 броя уведомления били приети подадените от ответника справки-декларации, както следва: уведомление за приемане с вх. № на данните ДДС 1700-1302921 от 06.08.2021 г. от СД за м. март 2019 г.; уведомление за приемане с вх. № на данните ДДС 1700-1302922 от 06.08.2021 г. от СД за м. май 2019 г.; уведомление за приемане с вх. № на данните ДДС 1700-1302923 от 06.08.2021 г. от СД за м. юни 2019 г. и уведомление за приемане с вх. № на данните ДДС 1700-1302924 от 06.08.2021 г. от СД за м. юли 2019 г. Ответникът твърди, „е веднага след корекцията са уведомили ищцовото дружество, а на 10.08.2021 г. те уведомили МЗХГ, но въпреки това с писмо № 70-3934 от 16.08.2021 година на зам. министъра било потвърдено изчислението за определяне на индивидуална квота в размер на 96108 литра вместо 128 691,08 литра. Преценката на ответника е, че не е налице виновно поведение от тяхна страна. Алтернативно се излага становище за съпречияване на вредоносния резултат от страна на ищеца, който не е уведомил ответника в срок за извършване на корекцията, както и не е обжалвал по съответния ред административния акт, в частта му в която е отказана държавна помощ в размера на исковата претенция.

Привлечено е трето лице по искане на ответника - М. Л. С., който осъществява счетоводното обслужване на дружеството-ответник.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и съобрази приложимия закон, прие следното от фактическа страна:

Страните са били в търговски отношения. Ответникът извършвал доставка на горива за ищеца за дейността на последния. Не се спори, а и представените доказателства (включително от Министерство на земеделието) сочат, че ищцовото дружество е получавало държавна помощ по схема за държавна помощ „Помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху

газьола, използван в първичното селскостопанско производство“. За да бъде одобрено за такава помощ, дружеството подало заявление в Общинска служба „Земеделие“ град Разград за държавна помощ по Глава четвърта „а“ от ЗПЗП "Помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, използван в първичното селскостопанско производство за Кампания 2020 г.“ На ищеца е била определена индивидуална годишна квота за държавна помощ в размер на 128 691,018 литра. Ответното дружество издало четири фактури за продадено гориво на получателя-ищцовото дружество, както следва: Фактура № 2449 от 25.03.2019 година, Фактура № 2491 от 02.05.2019 година, Фактура № 2540 от 29.06.2019 година и Фактура № 2559 от 05.07.2019 година. Така посочените фактури са осчетоводени в счетоводството на ответника и са включени в дневниците за продажби и СД за съответните данъчни периоди.

Не се спори от страните, а и вещото лице в заключението по назначената съдебно-счетоводна експертиза сочи, че при отразяване на фактурите (Фактура № 2449 от 25.03.2019 година, Фактура № 2491 от 02.05.2019 година, Фактура № 2540 от 29.06.2019 година и Фактура № 2559 от 05.07.2019 година) в дневниците за продажби, третото лице-помагач М. С., който обслужвал счетоводно „Жоро Транс 67“ ЕООД допуснал техническа грешка и вместо „ВЕТЕКС 4“ ООД с ЕИК 205444331 посочил СД „Ветекс-4“, въпреки че за промяната на правната форма ищеца бил уведомил ответника преди издаването на фактурите. Тъй като ищецът не получил част от дължимата държавна помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, а именно за 32 583,018 литра помощ, започнали да търсят причината.

Съгласно приложената заповед (л. 97) министърът определил срок да корекции на техническите грешки в описите на фактурите до 26.02.2021 г.

С ищеца се свързал по телефона служител на ОСЗ - Разград, информирайки ги устно, че има някакво несъответствие по четири от представените фактури, а именно: Фактура № 2449 от 25.03.2019 година, Фактура № 2491 от 02.05.2019 година, Фактура № 2540 от 29.06.2019 година и Фактура № 2559 от 05.07.2019 година.

През м. февруари 2021 г. ищецът уведомил за грешното отразяване в СД третото лице-помагач. На 24.02.2021 г. третото лице-помагач М. С. поискал да бъде извършена в ТД на НАП корекция на дневниците за продажби на дружеството-ответник за месеците март 2019 г., май 2019 г., юни 2019 г. и юли 2019 г. Автоматично е дадено входящ номер. Искането за корекция е преценено като основателно от НАП на 02.08.2021 г., след което третото лице-помагач подало веднага коригиращите справки-декларации в ТД на НАП. По този начин са отстранени несъответствията.

Според приетото заключение по назначената съдебно-счетоводна експертиза, ответникът не е трябвало да информира НАП за необходимостта от промяна на ЕИК, тъй като не се променя данъчното задължение. Вещото лице е посочило, че въвеждането на промяната е технически възможно и изпълнимо. На 09.08.2021 г. ищецът потърсил отговор от министерството относно неизплатената държавна помощ. Съгласно отговора, се сочи като установено обстоятелството, че в НАП продължава да има разминаване между идентификационния номер на контрагента в базата данни на НАП и посочения в описа. Освен това ищеца е информиран, че определения бюджет

по кампанията е разплатен.

От съдържанието на писмото-отговор на министерството (л. 149, 150) се установява, че няма практика за уведомяване на всеки земеделски стопанин за размера на индивидуалната му квота и размера на държавната помощ. Същите се информират от заповед, публикувана на сайта на министерството. Заповедите са издадени на 25.11.2020 г. и 15.01.2021 г. (за допълване).

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Предявен е иск по чл. 49 във връзка с чл. 45 от ЗЗД за причинени имуществени вреди. За основателността на този иск в тежест на ищеца е да докаже фактическия състав на непозволено увреждане, а именно: неотразяване на сумите, посочени във фактурите по сключени търговски сделки за доставка на гориво в дневниците за продажба на доставчика (дружеството-ответник) като заплатени от ищеца; незаплащане на държавна помощ „Помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, използван в първичното селскостопанско производство“ с оглед погрешното отразяване в дневниците за продажба на ответника; причинната връзка между действията на ответника и настъпилите вреди за ищеца.

Отговорността по чл. 49 от ЗЗД има обезпечително – гаранционна функция. Възложилият другиму работа отговаря за вредите, които изпълнителят причини при или по повод на нея.

За да може да отговаря обаче и възложителят, лицето на което е възложена работата трябва да изпълни фактическия състав на чл. 45 ЗЗД. В този смисъл е т. 6 на ППВС № 7/1959 г.

От събраните по делото доказателства безспорно се установи, че вследствие на неправилно счетоводно отразяване в подадените справки-декларации и дневници за продажбите на ответника, на ищцовото дружество не е изплатена държавна помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху закупения от тях газьол. За установяване размера на имуществените вреди съдът е приел писмени доказателства, като не е спорно, че неизплатената държавна помощ е в размер на 11729,89 лв.

Причинната връзка е обединяващият елемент на всички останали, за да е налице фактическия състав на непозволеното увреждане. Тя не се предполага, а следва да се докаже от увредения. Вредите подлежат на възстановяване само ако са в причинна връзка с противоправното и виновно деяние на дееца.

Претендира се обезщетение за пропуснати ползи в размер на неполучена държавна помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху закупен газьол по продажби, обективирани по приложените процесни фактури. От всички доказателства по делото се установява, че вредите са настъпили в резултат на неправилното осчетоводяване и подадени документи с неточна информация до НАП. В обратния случай и това е видно от съдържанието на писмените доказателства (включително кореспонденцията с Министерството на земеделието), ищецът щеше да получи държавна помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху закупения от тях газьол. На земеделския стопанин се възстановява частта от стойността на акциза, представляваща индивидуалния размер на държавната помощ. Отстъпката от стойността на акциза за литър закупен газьол е равна на частното от общия размер на държавната помощ за съответната година и сбора от индивидуалните годишни квоти на земеделските стопани за

съответната година. От приложените доказателства се установява, че с приложените заповеди на ищеца е определена държавна помощ общо в размер на 34 598,88 лв., изплатена на два транша за 96108 литра газьол, т.е. по 0,36 лв за литър. В такъв случай дължимата помощ за 128691,018 литра би била 46328,77 лв., а разликата между тази сума и изплатената е 11729,89 лв., каквато е претенцията на ищеца.

Съдът приема за доказани всички елементи на фактическия състав на чл. 49 вр. с чл. 45 от ЗЗД.

Правно ирелевантно е дали ответната страна са изпълнили задълженията си във връзка с поправката в подадените справки-декларации и дневници. На първо място, дали си направил всичко възможно за предотвратяване на вредите след настъпването им не е от правно значение, когато са налице всички елементи на състава на чл. 49 вр. с чл. 45 от ЗЗД. Обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Само ако увреденият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали. В случая обаче увреденият с нищо не е допринесъл за настъпването на вредите. Не той има задължението да състави първичните счетоводни документи (впрочем данните по тях са правилни и страните не спорят за това). Не увредения (ищеца) има задължения за правилното счетоводното отразяване на продажбите в счетоводството на ответното дружество. В тази връзка съгласно чл. 10 от Закона за счетоводството лицата, които са съставили и подписали счетоводните документи и техническите информационни носители, носят отговорност за достоверността на информацията в тях. Управителят на ответното дружество е декларирал, че посочената информация в справките-декларации е вярна и точна. В този смисъл преценката на съда е, че ищеца не е допринесъл с поведението си за настъпване на вредите, доколкото няма отношение към отразеното съдържание в подадените до НАП документи, както и никакви задължения в тази връзка. Поведението му след като е разбрал каква е стойността на изплатената държавна помощ (втория транш е след 15.01.2021 г.) е изцяло в негов интерес, макар и да не е довело до доплащане. Същото е становището на съда и във връзка с необжалването на съответния индивидуален акт. Становището на ответника, че вина имат служители НАП не е относимо, впрочем то подлежи на доказване в друг процес.

В този смисъл предявения иск е основателен.

Основателността на главното задължение, обосновава и основателността на задължението за обезщетение за забава в размер на законната лихва от подаване на ИМ.

По разноските: Ответникът дължи направените от ищеца разноси за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лева, за заплатено възнаграждение на вещо лице по назначената експертиза в размер на 300,00 лева и държавна такса в размер на 469,20 лв. Възражението за прекомерност е неоснователно. С оглед материалния интерес, заплатеното възнаграждение е под посочения размер в Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. При материален интерес под 1000 лева, минималното възнаграждение е в размер на 300 лева.

С оглед изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 49 вр. чл. 45 и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД ответника „ЖОРО ТРАНС 67“ ЕООД с ЕИК 202569194, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от управителя Г.С.Н., да заплати на ищеца „ВЕТЕКС 4“ ООД с ЕИК 205444331, със седалище и адрес на управление: град *****, представлявано от управителя Г.Н. А., сумата от 11 729,89 лева, представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи от неправомерното лишаване на ищеца от право на получаване на държавна помощ от ДФ „Земеделие“ и МЗХГ по схема за държавна помощ „Помощ под формата на отстъпка от стойността на акциза върху газьола, използван в първичното селскостопанско производство“, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва от завеждането на иска на 17.03.2022 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78 от ЗЗД ответника „ЖОРО ТРАНС 67“ ЕООД с ЕИК 202569194, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представлявано от управителя Г.С.Н., да заплати на ищеца „ВЕТЕКС 4“ ООД с ЕИК 205444331, със седалище и адрес на управление: град *****, представлявано от управителя Г.Н. А., направените от последния съдебни разноси в размер общо на 1069,20 (хиляда шестдесет и девет лева и 20 стотинки).

Решението е постановено при участието на М. Л. С. с ЕГН-***** от гр. Завет, ул. “Плиска” № 11, в качеството му на трето лице-помагач от страната на ответника „ЖОРО ТРАНС 67“ ЕООД.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – Разград в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____